

שבת שלום קוראים יקרים

"וַיְהִי הַיּוֹם, וַהֲיָה גְבוּר". לאחר שהבעל תפלה מנסה לקרב את בני המדינה של עשירות, ולא שמעו בקולו, פתאום מופיע הגבור ומטיל עליהם יראה ופחד. אנ"ש היו אומרים שהגבור מרמז על מדת הגבורה, שכשאתם מתבלבל וסר מדרך ה' ושוכח מהתכלית האמתית שבשביל זה הגיע לעולם, אז ה' יתברך חושב מחשבות לבל ידח ממנו נדח. כי ה' יתברך רוצה מאד בעבודתנו אפלו של הפחות שבפחותים, לכן הוא שולח לו שליחים לעורר אותו, לרמז לו לשוב בתשובה. והדרך היא, שבתחלה מעוררים את האדם בטוב ובנעימות (מיט גוטנס), שה' שולח את הבעל תפלה שיעורר אותו ויכניס בו הרהורי תשובה וחרטה על מעשיו. אך אם חס וחס וחס וחס לא מתחיל אל הבעל תפלה, וממשיך ללכת בשרירות לבו, אז ה' יתברך שולח את הגבור... שמתחילים להתעורר עליו דינים וגבורות, שמזה כל היסורים והמכאובות שעוברים על האדם בעולם הזה.

אך לצערנו, על פי רב כשעוברים עלינו יסורים, אנו שוכחים לגמרי שזה שליח מה' יתברך לעורר אותנו. ושיש כאן שעור אישי בשבילנו, לכן מנסים בתחלה לפתור את הבעיות והקשיים שלנו בכחות עצמנו, כמו שרבנו ז"ל

מספר לנו במעשה: "וַהֲיָה עֲלֵיהֶם פַּחַד גָּדוֹל, וְלֹא הָיוּ יוֹדְעִים מֵה לַעֲשׂוֹת". אך אז במקום לפנות לה' יתברך בתפלה ולשוב בתשובה, הם נסו למצא לעצמם עצות איך להמלט מהגבור על ידי שיסעו למדינה שבה כלם עשירים גדולים וכו'.

על פן חשוב מאד, שכשעובר עלינו קשי ויסורים פחיים ומתחיל להתעורר עלינו אותו פחד גדול, ולא יודעים מה לעשות... לזכור את הסבה והמטרה האמתית שלשמה הם הגיעו. כי מה רוצה מאתנו הגבור? רק הכנעה! כמו שרבנו מספר: "וְלֹא הָיָה רוּצָה כִּי אִם הַכְנָעָה, וְכִשְׁהָיוּ בְנֵי מְדִינָה מְכַנְּעִים עֲצָמָן תַּחְתּוֹ הָיָה מְנִיחִים; וְאִם לֹא-הָיָה מְחַרְבִּים". ואיך נכנעים באמת לגבור? כשמינימים שהוא הגיע מפני שהתרחקתי מה'. לכן עלי לשוב בתשובה ולפוש במעשי, עד שאזכה ללכת בדרך הבעל תפלה הקדוש. שמלמד אותנו לזרק את כל הפתרונות והעצות המדמות, ולפנות לה' יתברך בתפלה מעמק הלב; לספר לו על גדל רחוקנו ולבקש רחמים על נפשנו שנזכה לשוב אליו באמת בדרך טובה וברצון, אמן.

שבת שלום ומברך!

ספורי מעשיות משנים קדמוניות - מעשה יב' מבעל תפלה (3)

שספרה רבנו נחמן מברסלב זיע"א

מאמין פלל באמונתם דהינו בממון, ונתיראו מאד מלפניו.

והתחילו לעשות עבודות ולהקריב קרבנות לאלקותם הנ"ל, והיו לוקחים חיה (דהינו מי שיש לו ממון מעט, שהוא חיה אצלם) והקריבו לקרבן לאלקות הנ"ל וכיצא באלו העבודות כנ"ל.

והגבור הנ"ל היה הולך ומתקרב אליהם בכל פעם, והתחיל לשלח אליהם גבוריו מה הם רוצים, כדרכו, כנ"ל. והיה עליהם פחד גדול, ולא היו יודעים מה לעשות.

ויעצו אותם אנשים סוחרים שלהם. היות שהיו במדינה, שכל בני המדינה הם כלם אלקות, ונוסעים עם מלאכים, דהינו שכל אנשי אותה המדינה מקטן ועד גדול הם כלם עשירים מפלגים, עד שהקטן שבהם הוא גם כן אלוך לפי טעותם (פי הקטן שבהם הוא עשיר מפלג ויש לו כל-כף כשעור הקצוב לאלוך אצלם וכנ"ל), וגם נוסעים עם מלאכים,

פי הסוסיים שלהם הם מכסים בעשירות גדול בזהב וכיצא, עד שכסוי של סוס אחד עולה לסף של מלאך שלהם, נמצא שנוסעים עם מלאכים, שקושרים שלשה זוגות מלאכים אל העגלה ונוסעים עמהם, בכך צריכין לשלח אל אותה המדינה,

ומשם יהיה להם עזרה בודאי, מאחר שכל המדינה הם כלם אלקות. (כל זה הייתה עצת הסוחרים שלהם). והוטב הדבר בעיניהם מאד, פי היו מאמינים, שבודאי יהיה להם ישועה משם, מאחר שהם כלם אלקות, כנ"ל.

והיה הדבר תמוה בין אנשי העיר על שבא אדם אצלם ומדבר אליהם כדברים האלה הפך אמונתם, והרגישו בעצמן, אולי האדם הזה הוא הבעל-תפלה, כי כבר נשמע אצלם, שיש בעל-תפלה כזה בעולם, כי כבר נתפרסם הדבר של הבעל-תפלה בעולם, כנ"ל,

והיו קורין אותו בעולם דער פרומר בעל-תפלה, אך לא היה אפשר להם להפירו ולתפסו, כי היה משנה עצמו אצל כל אחד ואחד. אצל זה היה נדמה כסוחר, ואצל זה כעני וכי, כנ"ל, ותכף נמלט משם.

ויהי היום, והיה גבור, שנתקבצו אליו כמה גבורים. והיה הגבור עם גבוריו הולך וכובש מדינות, ולא היה רוצה פי אם הכנעה. וכשהיו בני מדינה מכניעים עצמן תחתיו היה מניחם; ואם לאו, היה מחריבם. והיה הולך וכובש, ולא היה רוצה שום ממון רק הכנעה שיהיו תחתיו.

והיה דרכו של הגבור שהיה שולח למדינה גבוריו, כשהיה עדין רחוק ממנה הרבה חמשים פרסאות שיכניעו עצמן תחתיו, והיה פובש מדינות, כנ"ל.

והסוחרים של המדינה של עשירות הנ"ל, שהיו סוחרים במדינות אחרות, כנ"ל, באו למדינתם, וספרו מהגבור הנ"ל, ונפל עליהם פחד גדול. ואף-על-פי שהיו מרצים להכניע עצמן תחתיו, אך ששמעו, שהוא ממאס בממון, ואינו רוצה ממון כלל,

וזה היה הפך אמונתם, על כן היה בלתי אפשר אצלם להכניע תחתיו, כי היה אצלם כמו שמה, מאחר שאינו

והבעל תפלה הנ"ל ישב עצמו, שילך עוד הפעם אל אותו המדינה הנ"ל, אולי אף-על-פי-כן ישיב אותם מטעותם זה. והלך לשם, ובא אל השומרים, והתחיל לדבר עם שומר אחד פדרפו. וספר לו השומר מהגבור הנ"ל, שיש להם פחד גדול מפניו וכו', כנ"ל.

ושאל אותו הבעל תפלה: ומה אתם רוצים לעשות? וספר לו השומר ענין הנ"ל, שהם רוצים לשלח אל המדינה שהם כלם אלקות וכו' כנ"ל.

ושחק ממנו מאד הבעל תפלה ואמר לו: הלא הכל שטות גדול, כי גם בני אותה המדינה הם כלם רק בני אדם כמונו, וגם אתם כלכם ואלקים שלכם, כלם הם רק בני-אדם ולא אלוך,

רק שיש יחיד בעולם, שהוא הבורא יתברך שמו,

ואותו לבד ראוי לעבד, ולו ראוי להתפלל, וזהו עקר

התכלית.

וכיוצא בדברים אלו דבר הבעל תפלה אל השומר הנ"ל. ולא שמע אליו השומר, כי כבר נשקע אצלם טעותם מימים רבים, כנ"ל. אף אף-על-פי-כן הבעל תפלה הרפה עליו דברים,

עד שבסוף השיב לו השומר: ויתר מזה מה אני יכול לעשות? הלא אני רק יחיד בעלמא (ויש כנגדי בני המדינה, שהם רבים) וזאת התשובה היתה קצת נחמה להבעל-תפלה, כי הבין, שהתחילו דבריו קצת לכנס באזני השומר, כי הדברים שדבר הבעל-תפלה מקדם, בפעם הראשונה עם אותו השומר, והדברים, שדבר עתה נתקבצו יחד, עד שעשו איזה רשם בלבנו, עד שהתחיל מעט להסתפק ולנטות אליו קצת, כנראה מתוך התשובה הנ"ל.

וכן הלך הבעל-תפלה אל השומר השני ודבר עמו גם כן כנ"ל, ולא שמע אליו גם-כן, ובסוף השיב לו גם-כן, כנ"ל: הלא אני יחיד כנגד בני המדינה וכו', כנ"ל, וכן כל השומרים כלם השיבו לו תשובה זו בסוף.

אחר-כך נכנס הבעל-תפלה אל העיר והתחיל שוב לדבר עם פדרפו, באשר שכלם בטעות גדול, ואין זה תכלית כלל, רק עקר התכלית - לעסק בתורה ותפלה וכו'. ולא שמעו אליו, כי כלם נשקעו מאד בזה מימים רבים.

וספרו לו מהגבור, ושהם רוצים לשלח אל המדינה, שהם כלם אלקות וכו', כנ"ל ושחק מהם גם-כן. ואמר להם, שהוא שטות, ושכלם רק בני-אדם וכו', והם לא יוכלו לעזר לכם כלל, כי אתם בני-אדם, והם בני-אדם, ואינם אלוך כלל, רק שיש יחיד יתברך שמו וכו'.

ועל ענין הגבור אמר להם (בלשון תמה, פדרף שמתמיה אדם ואומר): האם אינו זה הגבור (הידוע לי)? ולא הבינו דבריו אלו. וכן היה הולך מאחד לחברו ומדבר עמהם כנ"ל. ועל ענין הגבור אמר לכל אחד כנ"ל, אם אינו זה הגבור וכו' כנ"ל. ולא הבינו דבריו.

ונעשה רעש בעיר, באשר שנמצא אחד, שמדבר כזאת, שעושה שחוק מאמונתם ואומר, שיש יחיד וכו', ובענין הגבור הוא אומר כנ"ל; והבינו, שבודאי הוא הבעל-תפלה, כי כבר היה נתפרסם אצלם כנ"ל. וצוה לחפש אחריו ולתפסו, אף-על-פי שהוא משנה עצמו אצלם בכל פעם כנ"ל (הינו פעם נדמה פסוחר, ופעם כעני וכו', כנ"ל),

אך הם ידעו מזה גם-כן, שהבעל-תפלה הנ"ל הוא משנה עצמו בכל פעם, וצוה לחקר אחריו ולתפסו. וחפשו אחריו ותפסוהו והביאוהו אל השרים.

שם _____
טלפון _____
עיר _____

דעם רבינ'ס מעשיות

מבחן בספורי מעשיות

מעשה י"ב (3) - מבעל תפילה

- התאנח, והלך לו
- ט. מה עוד אמר לו הבעל תפילה?
- שיש יחיד בעולם שהוא הבורא ית"ש, ואותו לבד ראוי לעבוד
- שיש יחיד בעולם שהוא הבורא ית"ש, ולו ראוי להתפלל
- שתי התשובות נכונות
- י. מה ענה השומר לבעל תפילה בסוף?
- מה אני יכול לעשות, אני רק יחיד בעלמא
- מה אני יכול לעשות, אני חושב אחרת
- מה אני יכול לעשות, אני לא רוצה לשמוע
- יא. הבעל תפילה נהנה מהתשובה הזאת?
- לא
- מאוד
- היתה לו קצת נחמה, שהתחיל להסתפק ולנטות אליו קצת
- יב. מה ענו שאר השומרים לבעל תפילה בסוף?
- חלק ענו כמו הראשון, וחלק ענו שלא רוצים לשמוע
- כל אחד ענה משהו אחר
- מה אני יכול לעשות, אני רק יחיד בעלמא
- יג. מה עשה הבעל תפילה אח"כ?
- חזר למקומו מחוץ לשוב
- נכנס אל העיר והתחיל לדבר על התכלית
- חזר לדבר עם השומר הראשון שדיבר עמו
- יד. מה אמר להם הבעל תפילה על ענין הגבור?
- שהוא לא גבור כ"כ
- האם אינו זה גבור הידוע לי (בלשון תמה)
- שתי התשובות נכונות
- טו. האם הם הבינו מה הבעל תפילה ענה להם?
- הבינו אותו היטב
- לא הבינו דבריו
- חלק הבינו וחלק לא הבינו
- טז. מה אתה לומד מהסיפור בינתיים?
- שכל התכלית בעולם הוא _____.
- לא ללמוד מאנשים שיש להם תאוות ממון.
- _____.

- א. איך העולם היו קורין לבעל תפילה?
- דער מלאך אלוקים
- דער פרומער בעל תפילה
- דער צדיק הדור
- ב. מה היו עושים הגבור עם גבוריו?
- הולך וכובש מדינות
- הולך והורג מדינות
- הולך ותופס אנשים
- ג. מה היה רוצה הגבור מבני המדינות?
- כבוד, שיכבדו אותו
- ממון, שיתנו לו את ממונם
- הכנעה, שיכניעו עצמם תחתיו
- ד. למה היה בלתי אפשרי למדינה של עשירות להיכנע תחת הגבור?
- שהיה ממאס בממון, שזה היפך אמונתם
- שהיה ממאס בתאוות, שזה היפך אמונתם
- שהיה ממאס בכבוד, שזה היפך אמונתם
- ה. מה היו עושים המדינה של עשירות כששמעו מהגבור?
- התחילו להקריב קרבנות (אנשים שנקראים חיה מי שיש לו מעט ממון) לאלקותם
- התחילו להתפלל לה'
- התחילו ליתן הרבה צדקה
- ו. מה יעצו להם, אנשים סוחרים שלהם?
- שיברחו מן המדינה
- שיכנעו תחתיו
- שישלחו שליחים למדינה שכולם אלוקים, (שיש להם ממון רב) שיעזרו להם
- ז. מה אמר השומר של המדינה של עשירות לבעל תפילה כשהלך שם שוב?
- שטוב להם והם לא מפחדים מכלום
- שהם רוצים לעשות תשובה ולמאס בממון
- שהם מפחדים מהגבור והם רוצים לשלוח שליחים למדינה שכולם אלקות שם
- ח. מה ענה לו הבעל תפילה?
- שחק ממנו מאוד, ואמר שהכל שטות גדול
- בכה מאוד, ולא אמר כלום

בהצלחה!!!

ספורי מעשיות שסיפר רבינו הקדוש הם קודש קדשים וכונתו ז"ל הייתה כדי לעורר אותנו משנתנו הרוחנית, וללמד אותנו דעת ודרך ישרה לעבודת השם יתברך בהתעוררות הלב, כמו שאמר רבינו: ש"ספורי מעשיות שלו מסוגלים לעורר מהשינה", ולמען דעת אשר בכל תיבה ותיבה מאלו המעשיות טמונים סודות התורה טמירים ונעלמים, כנשמע מפיו הקדוש בעצמו, ואפילו איש פשוט אשר יקרא אותם יכול להוציא לעצמו מוסר והתעוררות להשם יתברך

להיכנס להגרלה ניתן לחייג לקו דעם רבינס אור 02-534-5040 – או לשלוח לפקס: 15326519611,

או ל: m025345040@gmail.com פאר אידיש רופט 02-5-3333-72